

Ny vår i Guds rike?

Av Jakob Appell, Hälsnings redaktör

Kristus lever. Där han går blommar evighetens vår.

Det berättas från den gamla Sovjettiden att människor kommenderades till en aula för att åhöra ett tal med ateistisk propaganda. En man i auditoriet reste sig mitt under talet och sade "Kristus är uppstånden" varpå ett sorl av röster hördes från bänkraderna: "Ja, han är sannerligen uppstånden!" Vad som därefter hände dessa frimodiga bekännare förtäljer inte historien, men den säger något väsentligt. Regimens hotfulla propaganda (eller folkopinionen) kunde inte göra Kristi uppståndelse "ogjord." Inte heller kan den tilltagande sekularismen och indifferensen i vårt land förhindra att det blir vår i Guds rike. Ty Kristus *är* sannerligen uppstånden, även om det blir motsagt och få bekänner sig till det.

Det betyder inte att det blir vår för alla som rör sig i "Guds rikes domäner:" präster, teologer eller lekmän. Många är de präster som fått teologi och förkunnelse formad vid statliga universitet som utifrån "vetenskapliga" premisser inte velat säga mer än att Kristi uppståndelse var blott de första kristnas åsikt. En del av dessa präster delade ändå de första kristnas tro och predikade Kristus som uppstånden bortom det "vetenskapligt vedertagna." Andra reducerade talet om Kristi uppståndelse till den existentiella mening det kunde få för en modern och "bättre vetande" människa: en känsla av hopp, berättelsens kraft att stärka förhoppningar om en ljusare framtid, osv. En del försökte försvara Kristi uppståndelse såsom det mest historiskt-vetenskapliga. Det var lovvärt, men inte alltid drogs konsekvenserna av det ut i teologi och förkunnelse. Luther formulerade det så: vad hjälper det om Jesus har uppstått om han inte har uppstått *för mig/dig?*

Skriften är inte bara historisk skildring eller människors ord om Gud i det förgångna som vi med

vetenskaplig metod kan granska och dra slutsatser om. Skriften är också Guds uppenbarelse av sig själv, med ett anspråk på, och ett tilltal till, varje människa i varje tid, också forskaren och teologistudenten. Ordet gör något med oss och har makt att uppväcka en tro "ur intet" i en människa. Inte bara en "historisk tro" som tror att Jesus historiskt-faktiskt har uppstått, utan en tro som står i relation till allvetande Gud och som tror att Jesus har uppstått "för vår rättfärdiggörelses skull," som Paulus uttrycker det (Rom. 4:25). Frågan om Jesu uppståndelse som historisk fråga är en nyckelfråga i Bibeln (1 Kor. 15), men den är mer än så. Den är teologisk och den är djupt existentiell: hur blir det *för mig* att möta Gud i hans domstol, den fråga som detta tal om *rättfärdiggörelse* så starkt aktualiserar?

Det blir vår i "Guds rikes akademier" när Skriften inte bara får vara föremål för vår vetenskapliga undersökning utan också får vara *Guds ord* till oss. Det är ett mäktigt ord som faller rättmätiga domar över våra liv och handlingar, det är ett förlösande ord som befriar botfärdiga rövare ur deras bojar. Det är ett ord som dödar och som gör levande, ett skapande ord som verkar den tro som, likt den ryske mannens, bekänner att Kristus har uppstått, och just därför fått en grund för, och visshet om, sin rättfärdiggörelse inför Gud. Då blir det snart också vår i "Guds rikes kyrkor," när predikanter burna av Ordets egen kraft proklamerar inte bara Kristi uppståndelse utan ogudaktiga (!) människors rättfärdiggörelse genom tron, som Skriften säger (Rom 4:5).

Det är vår också på Församlingsfakulteten och i detta nummer av *Hälsning*. Mycket presenteras som just *nytt!* Det är meningsfullt att börja på nytt, när det är vår i Guds rike: "Kristus lever. Där han går / blommar evighetens vår, / jublande förnimmer vi: / Undrens tid är ej förbi." (Sv.ps. 40:6)

V | D
—
M | A

Hälsning ges ut av
Församlingsfakulteten
Ekmansgatan 3
411 32 Göteborg
Tel: 031-778 35 40
E-post: info@ffg.se
Hemsida: www.ffg.se

Ansvarig utgivare:
Torbjörn Johansson
Redaktion:
Jakob Appell (redaktör)
Marie Persson (red.sekr.)

Följ oss på sociala medier:

